

2011 20-1.

Kommunes krav om tilbagebetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til kommunalbestyrelsesmedlem

En del af vederlaget til et medlem af en kommunalbestyrelse var blevet udbetalt efter de særlige regler om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Medlemmet havde løbende afleveret opgørelser over de timer han havde brugt på arbejdet i kommunalbestyrelsen, og kommunen havde på den baggrund udbetalt vederlagene til ham.

Kommunen krævede senere at medlemmet af kommunalbestyrelsen betalte vederlagene tilbage, da han ikke havde dokumenteret at han havde lidt et tab der svarede til de beløb han havde fået udbetalt.

Ombudsmanden lagde vægt på at kommunens vejledning af medlemmet af kommunalbestyrelsen talte for at han havde været i god tro da han modtog udbetalingerne. Ombudsmanden mente ikke at kommunen i tilstrækkelig grad havde inddraget betydningen af sin vejledning ved vurderingen af om der var grundlag for at kræve de udbetalte beløb tilbage.

Ombudsmanden henstillede at kommunen genoptog sagen og traf en ny afgørelse.

(J.nr.2009-3774-410)

Ombudsmandens udtalelse

”1. Undersøgelsens omfang

Sagen har omfattet en række omstændigheder, og jeg vil derfor starte med at fastslå omfanget af min undersøgelse i sagen.

Jeg har først og fremmest koncentreret mig om grundlaget for X Kommunes krav om tilbagebetaling af det beløb der blev udbetalt for tabt arbejdsfortjeneste i perioden januar til oktober 2006 (se pkt. 2 nedenfor).

Jeg har desuden vurderet kommunens krav om at du skulle tilbagebetale hele beløbet. Det har også betydning for det efterfølgende forløb hvor du fortsat gjorde brug af ordningen med erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortje-

17. februar 2011

Forvaltningsret

115.1 – 3.9

neste. Ordningen betød at du fik dit vederlag for at deltage i kommunalbestyrelsen udbetalt som et nedsat fast vederlag kombineret med dækning af dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Jeg henviser til pkt. 3 nedenfor.

1.2. Reglerne om erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste

Myndighederne har gennemgået reglerne om erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i flere af de dokumenter som indgår i sagen, bl.a. Revisionsdirektoratets notat af 5. januar 2007 og Statsforvaltningen Y's udtalelse af 17. juli 2009. Ud fra din klage af 8. oktober 2009 har jeg lagt til grund at du for så vidt ikke er uenig i myndighedernes opfattelse af reglernes indhold. Efter min gennemgang af sagen mener jeg da heller ikke der er grund til at jeg undersøger dette forhold nærmere.

1.3. Dit krav om erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste

Jeg har ikke taget stilling til om du opfyldte kravene for at få erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Det materiale jeg har modtaget, indeholder ikke et tilstrækkeligt grundlag for at tage stilling til dette spørgsmål. Navnlig har jeg ikke haft adgang til de oplysninger om dine privatøkonomiske forhold som indgik i grundlaget for Revisionsdirektoratets notat af 5. januar 2007.

1.4. Grundlaget for advokatredegørelsen

Du har over for Statsforvaltningen Y rejst spørgsmål om grundlaget for at der blev iværksat en advokatundersøgelse i 2007. Du har bl.a. anført at borgmesteren bestilte advokatundersøgelsen på egen hånd – altså uden at forelægge spørgsmålet for kommunalbestyrelsen.

Jeg kan ikke kritisere at borgmesteren på egen hånd iværksatte advokatundersøgelsen uden at inddrage kommunalbestyrelsen eller økonomiudvalget. Advokatundersøgelsen indgik i forberedelsen af sagen inden sagen blev forelagt for kommunalbestyrelsen. Efter de kommunalretlige regler er det borgmesteren, og ikke økonomiudvalget, der forbereder sager som vedrører kommunalbestyrelsens egne forhold – herunder sager om vederlag til kommunalbestyrelsens medlemmer – og forelægger disse sager for kommunalbestyrelsen. Jeg henviser til Hans B. Thomsen mfl., Lov om kommunernes styrelse med kommentarer, 2. udgave (2010), s. 254.

2. Kommunens krav om tilbagebetaling

På baggrund af den vejledning du fik ved tilmeldingen til ordningen med tabt arbejdsfortjeneste, og forløbet ved den løbende administration af ordningen mener jeg du måtte gå ud fra at du havde ret til de beløb du fik udbetalt i 2006. Med andre ord taler den vejledning du fik af kommunen, for at du modtog udbetalingerne i god tro. Jeg har i den forbindelse også lagt vægt på at du

indrettede dig efter at du kunne få dækket den tabte arbejdsfortjeneste for de timer du brugte på arbejdet i kommunalbestyrelsen.

Kommunens vejledning i sagen har desuden betydning for en mere objektiv vurdering af hvem der var nærmest til at bære risikoen for fejludbetalingen.

Efter min opfattelse har kommunen ikke foretaget en egentlig vurdering af disse forhold.

Jeg har i dag sendt en kopi af dette brev til kommunen og statsforvaltningen og i den forbindelse meddelt myndighederne min opfattelse af sagen. Jeg har samtidig henstillet til kommunen at genoptage sagen og træffe en ny afgørelse i lyset af det jeg har skrevet.

Jeg har i det følgende uddybet baggrunden for min opfattelse.

2.1. Reglerne om tilbagebetaling

Der er i praksis udviklet regler om hvilke betingelser der skal være opfyldt for at en ydelse som er blevet betalt med urette, kan kræves tilbagebetalt. Jeg henviser til den sag som er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 1989, s. 220 ff*.

I sager som denne lægges der for det første vægt på om modtageren vidste eller burde have vidst at pengene blev betalt med urette. Med andre ord lægges der vægt på om modtageren var i god tro. Dette er bl.a. belyst i en sag der blev afgjort af Østre Landsret den 4. maj 1998. Sagen drejede sig om et amtsråds krav om tilbagebetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste der var blevet udbetalt til amtsrådsmedlemmer.

For det andet lægges der vægt på en mere almen, objektivt præget vurdering af hvem der er nærmest til at bære risikoen for fejludbetalingen. Hvad det sidstnævnte angår, kan jeg i vidt omfang henvise til de kriterier som er anført i konklusionen i Revisionsdirektoratets notat af 5. januar 2007, herunder at kommunen som arbejdsgiver er nærmest til at bære udgiften. Kommunen kunne dog efter min opfattelse ikke med rette beteges som arbejdsgiver i forhold til dig, men da kommunen i praksis havde mulighed for at tilrettelægge udbetalingen til dig på samme måde som en arbejdsgiver, har dette forhold ikke væsentlig betydning.

Jeg har på den baggrund især beskæftiget mig med kommunens vejledning da dette forhold har betydning for vurderingen af kommunens krav om tilbagebetaling. Hvis du havde modtaget en fyldestgørende vejledning om ordningen med erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, ville der have været mindre risiko for at du i god tro havde modtaget en ydelse som du ikke var berettiget til. Desuden må det indgå i den mere almene, objektivt prægede vur-

dering af hvem der var nærmest til at bære risikoen for fejludbetalingen, om kommunen havde sikret at der blev givet en fyldestgørende vejledning om ordningen. En fyldestgørende vejledning ville have medført at det så vidt muligt kunne være undgået at der opstod situationer hvor et medlem af kommunalbestyrelsen blev mødt med et krav om tilbagebetaling af et beløb som medlemmet havde modtaget.

2.2. Kommunens vejledning ved tilmelding til ordningen

Du har i din uddybende klage af 26. januar 2009 til statsforvaltningen skrevet at du havde fulgt den fortrykte vejledning du havde fået udleveret i 2006 (bilag 13 til klagen). Heraf fremgik det at '(...) en skriftlig erklæring fra et kommunalbestyrelsesmedlem, som er selvstændigt erhvervsdrivende, normalt vil kunne anses for tilstrækkelig dokumentation'. Vejledningen indeholdt ikke yderligere retningslinjer for dokumentation af tabt arbejdsfortjeneste i relation til selvstændig erhvervsvirksomhed.

Sammen med et brev af 4. januar 2006 sendte kommunen dig et uddrag af vederlagsbekendtgørelsen. Af bekendtgørelsens pkt. 1.3.2. fremgik det at kommunalbestyrelsen normalt ville kunne 'anse tabet for dokumenteret ved en erklæring fra den pågældende selvstændige erhvervsdrivende, forudsat at de foreliggende omstændigheder i øvrigt sandsynliggør, at det påståede tab er lidt'.

Det fremgik også af en håndbog for kommunalbestyrelsen fra 2005 at for selvstændige erhvervsdrivendes vedkommende kunne en erklæring fra den pågældende selv efter omstændighederne opfylde kravet til dokumentation. Det måtte dog i alle tilfælde kunne sandsynliggøres at deltagelse i det kommunalpolitiske arbejde havde medført et konkret indtægtstab.

Ifølge advokatredegørelsen af 19. september 2007 var det i overensstemmelse med forretningsgangen i kommunalbestyrelsens sekretariat og med en langvarig praksis at du som dokumentation blot skulle aflevere en erklæring om tabt arbejdsfortjeneste (redegørelsens pkt. 6.3.4). Det fremgår da også af din klage til statsforvaltningen at du ved tilmeldingen til ordningen med dækning af tabt arbejdsfortjeneste rådførte dig med medlemmer af kommunalbestyrelsen der havde erfaringer med ordningen.

Ifølge din klage af 26. januar 2009 til statsforvaltningen oplyste kommunalbestyrelsens sekretariatschef at den timesats du skulle fastsætte, som udgangspunkt skulle være den samme som den du brugte i dit freelancearbejde. Denne oplysning er ikke bestridt fra kommunens side.

Du fastsatte timesatsen til et beløb der ifølge dine oplysninger svarede til ca. 50 pct. af den timesats du anvendte i dit civile arbejde som selvstændig kommunikationskonsulent og freelancejournalist.

2.2.1. Kommunens gældende retningslinjer

Det er relevant at sammenligne de retningslinjer kommunen havde udsendt da du tilmeldte dig ordningen med erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, med de gældende retningslinjer. Kommunalbestyrelsen vedtog den 13. december 2007 nye retningslinjer der trådte i kraft den 1. januar 2008.

Heraf fremgår følgende:

' ...

- Ved udgangen af det år, for hvilket ordningen er valgt, indhenter medlemmet fra en statsautoriseret eller registreret revisor en revisorerklæring om rigtigheden af det erstatningskrav, som medlemmet i løbet af året har opgjort.
- Revisorerklæringen skal tage højde for det forhold, at selvstændigt erhvervsdrivende, der lider et indtægtstab, og som driver virksomhed i selskabsform, ofte ikke umiddelbart har et tab, der giver sig udtryk i reduceret indtjening, men i stedet manifesterer sig som et formuetab i virksomheden, jf. vejledning nr. 9 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension mv. for varetagelse af kommunale hverv. I grundlaget for opgørelsen af indtægtstab forudsættes blandt andet at indgå: Skatteoplysninger, herunder årsopgørelse for året før og for perioden, hvor ordningen er valgt, forskudsopgørelse for perioden, hvor ordningen er valgt, samt virksomhedsregnskab for året før og perioden, hvor ordningen er valgt. Endvidere skal i nødvendigt omfang indgå dokumenter, materialer eller andre oplysninger af ekstern karakter, som kan sandsynliggøre, at vedkommende har måttet afslå indtægter i den periode ordningen er valgt.
- ...
- Kommunen kan i helt særlige tilfælde kræve alle nødvendige oplysninger forelagt.
- ...'

I den nye håndbog for kommunalbestyrelsen fra 2010 er de nye retningslinjers krav om en revisorerklæring beskrevet.

2.3. Kommunens løbende administration af ordningen

Advokatredøgørelsen af 19. september 2007 redegjorde med henvisning til økonomiforvaltningens notat af 16. maj 2002, senest opdateret den 1. oktober 2006, for den forretningsgang kommunalbestyrelsens sekretariat skulle følge ved de løbende udbetalinger for tabt arbejdsfortjeneste (redøgørelsens pkt. 5.5 f). Det fremgik heraf at medlemmet af kommunalbestyrelsen skulle aflevere en opgørelse over erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Sekretariatet kontrollerede herefter at opgørelsen opfyldte de gældende bestemmelser i lovgivningen, og at den fornødne dokumentation var til stede.

Det fremgik dog af advokatredøgørelsens pkt. 4.8 at sekretariatets kontrol kun bestod i en kontrol af om – og hvornår – den oplyste aktivitet havde fundet sted, og om der var tale om en aktivitet der gav ret til erstatning.

Sekretariatet kontrollerede altså kun de oplysninger der var umiddelbart kendte for kommunen. Ifølge advokatredøgørelsen kontrollerede sekretariatet derimod ikke dine oplysninger om størrelsen af det lidte tab, herunder din status som lønmodtager eller selvstændig.

Kommunen skrev i sin udtalelse af 19. marts 2010 at kommunalbestyrelsens medlemmer både ved tilmelding til ordningen i 2005/2006 og løbende var blevet vejledt både mundtligt og skriftligt om ordningen. Kommunen har dog, bortset fra det som er nævnt ovenfor, ikke givet nærmere oplysninger om den vejledning som den løbende har givet. Jeg må derfor lægge til grund at denne vejledning ikke er gået ud over det som er nævnt ovenfor.

2.4. Ombudsmandens vurdering

2.4.1. Den almindelige vejledningspligt

Det er et almindeligt forvaltningsretligt princip at en forvaltningsmyndighed er forpligtet til at give en korrekt og fyldestgørende vejledning om forholdene i en sag inden for myndighedens område som en borger spørger myndigheden til råds om. Jeg henviser til reglen i forvaltningslovens § 7, stk. 1.

Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven (offentliggjort på Retsinformation som vejledning nr. 11740 af 4. december 1986) indeholder bl.a. følgende i pkt. 30:

'Vejledningen efter § 7, stk. 1, bør sikre, at borgeren får tilstrækkelig orientering om, hvilken betydning reglerne på det pågældende område har for vedkommende, og hvordan den pågældende lettest og mest effektivt kan opfylde de eventuelle krav, der er i lovgivningen. Vejledningen bør endvidere orientere om hvilken fremgangsmåde, der skal følges af den, der henvender sig til myndigheden, og om hvilke oplysninger, som skal tilvejebringes af borgeren som led i en sags behandling.'

Forvaltningslovens § 7 gælder kun i afgørelsessager og regulerer en forvaltningsmyndigheds vejledningspligt når personer stiller spørgsmål der ligger inden for myndighedens område. En videregående pligt til at vejlede kan dog følge af almindelige retsgrundsætninger og god forvaltningsskik. Vejledningspligten gælder i særlig grad i sager med vidtrækkende konsekvenser for borgeren. Jeg henviser bl.a. til mine udtalelser i sagerne der er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 2008, s. 233 ff* og s. 238 ff*. Pligten til at vejlede er desuden nærmere beskrevet i bl.a. John Vogter, Forvaltningsloven med kommentarer (2001), s. 214 ff, Jens Garde mfl., Forvaltningsret, sagsbe-

handling (2007), s. 155 ff, og Jon Andersen mfl., Forvaltningsret (2002), s. 379 ff.

2.4.2. Kommunens pligt til at vejlede dig om din retsstilling

Jeg har overvejet om det har betydning for kommunens vejledningspligt at du var medlem af kommunalbestyrelsen da sagen blev behandlet. Da kommunalbestyrelsen er kommunens øverste myndighed, har kommunalbestyrelsens medlemmer principielt ansvaret for enhver aktivitet i kommunen, herunder vejledning af borgerne. Det kunne på den baggrund anføres at kommunen ikke har pligt til at vejlede et medlem af kommunalbestyrelsen om hans eller hendes retsstilling i forhold til kommunen i samme omfang som den har i forhold til andre borgere.

En sådan opfattelse ville dog være forkert da kommunalbestyrelsens stilling som kommunens øverste myndighed angår kommunalbestyrelsens opgaver som et samlet organ, men ikke det enkelte kommunalbestyrelsesmedlems stilling i forhold til kommunen. Et medlem af en kommunalbestyrelse har en række individuelle rettigheder og pligter i forhold til kommunen i henhold til bl.a. kommunestyrelsesloven og forvaltningsloven. Derfor har et kommunalbestyrelsesmedlem samme behov som andre borgere for at modtage vejledning fra kommunen om sin retsstilling i forhold til kommunen.

På den baggrund kan det ikke antages at en kommunes vejledningspligt er snævrere når det drejer sig om et kommunalbestyrelsesmedlems individuelle retsstilling i forhold til kommunen, end vejledningspligten i forhold til andre borgere. Dette berører ikke det særlige spørgsmål om bistand fra forvaltningen til kommunalbestyrelsens medlemmer til brug for behandlingen af sagerne i kommunalbestyrelsen. Om dette spørgsmål henviser jeg til kommunestyrelseslovens § 8, stk. 5.

Med hensyn til kommunens forpligtelse til at vejlede dig om ordningen med erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste var du altså stillet som enhver anden borger som får brug for vejledning fra kommunen.

2.4.3. Vejledning om hvem der skulle skaffe oplysninger i sagen

Et forhold som adskiller ordningen med erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste fra andre forvaltningsområder, er at de almindelige forvaltningsregler om sagsoplysning ikke gælder fuldt ud. Efter disse regler påhviler det den enkelte forvaltningsmyndighed selv at skaffe de nødvendige oplysninger om sagen. Det kan myndigheden eventuelt gøre i samarbejde med andre myndigheder, eller den kan foranledige at private, navnlig sagens parter, bidrager til oplysning af sagen.

I sager om erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste er det imidlertid udelukkende den private part, kommunalbestyrelsesmedlemmet, som skal

fremskaffe de fornødne oplysninger. Tidligere fremgik dette forhold tydeligere af ordlyden af den kommunale styrelseslovs § 16. Efter vedtagelsen af lov nr. 128 af 28. marts 1979 havde § 16, stk. 4, sidste pkt., følgende ordlyd:

'Hvor et medlem dokumenterer mistet arbejdsfortjeneste, ydes der ud over det fastsatte diætbeløb erstatning herfor, dog således at erstatningen pr. dag højst kan udgøre det tredobbelte af det diætbeløb, der af indenrigsministeren er fastsat for møder af ikke over 4 timers varighed.'

Tilsvarende formuleringer blev anvendt i de ændringer af § 16 som fandt sted ved bl.a. lov nr. 229 af 30. april 1973 og lov nr. 125 af 25. marts 1970.

Selv om den nuværende formulering af § 16, stk. 5, er anderledes på dette punkt, må det antages at det fortsat påhviler medlemmet at dokumentere tabt arbejdsfortjeneste, mens kommunen ingen forpligtelse har på dette punkt.

Dette forhold burde efter min opfattelse have været fremhævet i kommunens vejledning om ordningen.

I den sag som er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 2005, s. 178 ff*, er det anført at i det omfang en myndighed beder parten i en sag om at fremkomme med oplysninger til belysning af en sag, følger det af forvaltningslovens § 7, stk. 1, og god forvaltningsskik at myndigheden vejleder parten om hvilke oplysninger myndigheden har brug for, og hvordan oplysningerne kan tilvejebringes.

2.4.4. Vurdering af kommunens vejledning i sagen

På baggrund af det jeg har skrevet ovenfor, mener jeg at kommune X, da du valgte ordningen med erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, burde have vejledt dig nærmere om hvilke krav kommunen ville stille til din dokumentation for tabt arbejdsfortjeneste. Kommunen burde samtidig have vejledt dig om hvordan du kunne tilvejebringe denne dokumentation.

Det kan ikke anses for tilstrækkeligt at kommunen oplyste at dokumentationskravet kunne anses for opfyldt når der forelå en skriftlig erklæring fra kommunalbestyrelsesmedlemmet, og at omstændighederne i øvrigt skulle sandsynliggøre at du havde lidt et tab som det du ville have dækket. I den forbindelse gør jeg opmærksom på at der er stor forskel på de krav der må stilles til en generel vejledning fra f.eks. et ministerium om et forvaltningsområde, og den vejledning som en myndighed skal yde en borger der har en konkret sag til behandling hos den pågældende myndighed.

Man kan efter min opfattelse få et indtryk af om kommunen gav dig en fyldestgørende vejledning, ved at overveje om vejledningen havde et sådant indhold at det burde stå dig klart at dokumenter der havde et indhold som

brevet af 3. januar 2007 fra selskab B eller revisorerklæringerne af 13. december 2007 og 29. januar 2008, ikke opfyldte de krav om dokumentation som kommunen stillede. Efter min gennemgang af sagen har jeg ikke fundet oplysninger der viser at X Kommune gav dig en vejledning af denne karakter.

Jeg mener altså ikke at det burde have stået klart for dig at din ret til beløbene – trods sekretariatets gennemgang og den faktiske udbetaling – afhang af yderligere dokumentation fra din side. I hvert fald burde det ikke have stået klart for dig at din ret til beløbene afhang af dokumentation af den karakter kommunen efterfølgende krævede. Jeg har i den forbindelse hæftet mig ved at kommunen efter forløbet i din sag har udformet nye retningslinjer for ordningen om tabt arbejdsfortjeneste. Der stilles nu udtrykkeligt krav om dokumentation i form af en revisorerklæring, ligesom der stilles specifikke krav om hvilke oplysninger der skal indgå i grundlaget for revisorerklæringen. Kommunens retningslinjer er gennemgået under pkt. 2.2.1.

Du har da også i din klage af 26. januar 2009 til statsforvaltningen forklaret at du indrettede dig efter at du kunne få dækket den tabte arbejdsfortjeneste for de timer du brugte på arbejdet i kommunalbestyrelsen. Du påtog dig derfor mange opgaver i arbejdet i kommunalbestyrelsen og brugte mange timer i den sammenhæng. Det gav dig ikke meget tid tilovers til dit civile arbejde, herunder til at fastholde dit kundegrundlag eller opdyrke et nyt.

På baggrund af den vejledning du fik ved tilmeldingen til ordningen om dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, og forløbet ved den løbende administration af ordningen mener jeg du måtte gå ud fra at du havde ret til de beløb du fik udbetalt i 2006. Med andre ord taler den vejledning du fik af kommunen, for at du modtog udbetalingerne i god tro.

2.4.5. Kommunens vurdering i sagen

Kommunen lagde ifølge afgørelsen af 9. oktober 2008 vægt på at du var den eneste der kunne dokumentere dit krav, og at du ikke havde opfyldt dette dokumentationskrav. Kommunen mente derfor ikke at betragtninger om god tro kunne tale imod et tilbagebetalingskrav.

Jeg er ikke enig i denne vurdering. Spørgsmålet om god tro har tværtimod stor betydning når det skal vurderes om kommunen med rette kunne kræve at de beløb som du allerede havde modtaget, skulle betales tilbage. Jeg henviser i den forbindelse til Indenrigsministeriets udtalelser af 8. april 1981 og 23. marts 1982 som begge er optaget i Indenrigsministeriets resumédatabase over kommunale afgørelser og udtalelser. Jeg henviser endvidere til Østre Landsrets dom af 4. maj 1998.

Som før nævnt er det relevant at se på kommunens vejledning af dig både i relation til vurderingen af om du var i god tro, og ved en mere almen og objektiv vurdering af hvem der var nærmest til at bære risikoen for fejludbetalingen.

Kommunen har efter min opfattelse ikke (i tilstrækkelig grad) vurderet sagen i lyset af den vejledning du fik i forløbet.

Jeg har i dag skrevet til kommunen om min opfattelse af sagen og henstillet til kommunen at genoptage sagen med henblik på at kommunen træffer en ny afgørelse i sagen om tilbagebetaling af de beløb der blev udbetalt i 2006.

3. Manglende udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i årene 2006 og 2007

Kommunen har krævet tilbagebetaling af det samlede beløb du fik udbetalt i 2006, og afvist hele dit krav om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i perioden november 2006 til december 2007.

Kommunen har i sine afgørelser af 9. oktober og 23. december 2008 henvist til at du ikke havde dokumenteret at du havde haft tabt arbejdsfortjeneste i relation til selvstændig erhvervsvirksomhed. Kommunen efterspurgte i den forbindelse navnlig årsopgørelser for årene 2003-2005. Det var materiale som du allerede havde vist Revisionsdirektoratet, og som direktoratet i sin udtalelse af 9. januar 2008 havde skrevet at det ville videregive oplysninger om til den relevante del af forvaltningen medmindre du selv gav kommunen oplysningerne. Af kommunens referat af forvaltningens møde den 22. februar 2008 med Revisionsdirektoratet fremgik det at du havde fremlagt oplysningerne for Revisionsdirektoratet, men at direktoratet ikke havde taget kopier af oplysningerne. Revisionsdirektoratet havde derimod taget notater om oplysningerne. Af sagens akter kan jeg ikke se at direktoratets notater om oplysningerne blev videregivet til forvaltningen, eller at forvaltningen bad om at få dem.

Det fremgik af kommunens afgørelse af 9. oktober 2008 at Revisionsdirektoratet ved mødet i februar 2008 havde oplyst at du ikke over for Revisionsdirektoratet havde dokumenteret at du i årene før 2006 havde haft indtægt som selvstændig erhvervsdrivende.

Jeg mener ikke at kommunen har foretaget en egentlig vurdering af om du gik glip af en vis arbejdsindtægt i årene 2006 og 2007. Jeg kan i den forbindelse ikke se at kommunen har inddraget de oplysninger der via Revisionsdirektoratet var tilgængelige for kommunen. Det har i den forbindelse også betydning at det var ubestridt at de timer du havde opgjort, berettigede til tabt arbejdsfortjeneste.

Som før nævnt var det imidlertid dig der skulle dokumentere at du havde lidt et tab i form af at du var gået glip af en indkomst på grund af dit arbejde i kommunalbestyrelsen. Det har derfor betydning for min vurdering af dette forhold at du, til dels på baggrund af rådgivning fra din advokat, ikke blot afviste at medvirke ved advokatundersøgelsen i 2007, men også efterfølgende har afvist at give kommunen yderligere oplysninger eller i øvrigt medvirke ved afklaringen af sagen.

Det fremgår af sagen at du ikke ønskede at give forvaltningen de ønskede oplysninger om dine økonomiske forhold fordi du frygtede at oplysningerne igen ville blive lækket til pressen, sådan som det skete i 2006. Forvaltningen har dog flere gange, bl.a. i et brev af 28. februar 2008, vejledt dig om hvilke regler der gælder for offentlighedens adgang til disse oplysninger. I brevet har forvaltningen også oplyst hvordan oplysningerne ville blive behandlet i kommunen. Kommunen har i øvrigt efterfølgende beklaget at den i 2006 udleverede oplysningerne om de beløb du havde modtaget i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

De nævnte forhold ændrer derfor efter min opfattelse ikke på at kommunen i en vis udstrækning måtte – og også kunne – træffe afgørelse ud fra de oplysninger kommunen havde, også selv om det var til ulempe for dig.

På den baggrund kan kommunens afvisning af at betale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i perioden efter november 2006 ikke give mig grundlag for kritik.

Jeg har dog henstillet til kommunen at den i forbindelse med genoptagelsen af sagen (se pkt. 2) overvejer om der – i lyset af det jeg har anført – er grundlag for også at genoptage undersøgelsen af dette forhold.

4. Afsluttende bemærkninger

Som nævnt har jeg i dag skrevet til statsforvaltningen og til kommunen om min opfattelse af sagen, og jeg har i den forbindelse bedt kommunen om at genoptage behandlingen af din sag.

Jeg har bedt kommunen om at underrette mig om sagens videre forløb.

Ombudsmanden 'kan henstille, at der meddeles fri proces i anledning af forhold, der er omfattet af ombudsmandens virksomhed' (ombudsmandslovens § 23). Jeg har på nuværende tidspunkt ikke taget stilling til om der – afhængigt af det kommende forløb – kan være grundlag for en sådan henstilling.

Jeg lægger en nyhed om sagen på www.ombudsmanden.dk 3 hverdage efter afsendelsen af dette brev.

Som udgangspunkt foretager jeg mig ikke mere medmindre du klager til mig igen.”

Sagsfremstilling

Forløbet i sagen har været omfattende. Her følger en gennemgang af de forhold jeg har lagt vægt på ved min behandling af sagen:

A's tilmelding til ordningen med dækning af tabt arbejdsfortjeneste

A blev valgt ind i X Kommunes kommunalbestyrelse med start den 1. januar 2006. A har oplyst at han på det tidspunkt arbejdede som freelancejournalist og kommunikationskonsulent, og at hans indtægter – i hvert fald delvist – kom fra selvstændig erhvervsvirksomhed.

A skulle nu beslutte sig for om han ville have sit vederlag udbetalt som et fast honorar på 70.000 kr. om året, eller om han ville tilmelde sig ordningen med erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Hvis A valgte at få erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, ville det betyde at det faste vederlag blev nedsat til 50.000 kr. om året.

Det fremgår af sagen at nye medlemmer af kommunalbestyrelsen pr. 1. januar 2006 fik udleveret materiale om arbejdet, herunder vejledning om vederlagsreglerne. Det drejede sig bl.a. om en håndbog for kommunalbestyrelsen, oplysningsskema til brug for udbetaling af vederlag mv. og et eksemplar af den kommunale styrelseslov (se Revisionsdirektoratets redegørelse af 5. januar 2007, pkt. 28).

A rådførte sig desuden med medlemmer af kommunalbestyrelsen der havde erfaring med at bruge ordningen med dækning af dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. Endelig spurgte A kontorchefen for kommunalbestyrelsens sekretariat om hvilken timesats han skulle anvende. Han oplyste at A skulle gå ud fra den timesats han brugte ved sit freelancearbejde (disse oplysninger fremgik bl.a. af A's klage af 26. januar 2009 til Statsforvaltningen Y).

A valgte at tilmelde sig ordningen hvor han fik et nedsat fast vederlag og dækning af tabt arbejdsfortjeneste. A afleverede hver måned en opgørelse over de timer som han havde anvendt på arbejdet i kommunalbestyrelsen, og som gav ham ret til at få dækket tabt arbejdsfortjeneste.

A's opgørelser blev gennemgået af forvaltningen og forelagt for kommunalbestyrelsens næstformand. Opgørelserne blev godkendt, og beløbene blev efterfølgende udbetalt.

Offentliggørelse af oplysninger og Revisionsdirektoratets undersøgelse

I november 2006 fik en journalist via aktindsigt kendskab til de beløb A havde fået udbetalt til dækning af tabt arbejdsfortjeneste, og udbetalingerne blev omtalt i pressen. A har efterfølgende klaget over forløbet ved denne aktindsigt, som han ikke havde givet samtykke til, og kommunen har beklaget forløbet (jeg henviser bl.a. til statsforvaltningens afgørelse af 17. juli 2009). Forløbet er i øvrigt ikke en del af min undersøgelse af sagen.

X Kommunes Revisionsdirektorat indledte derefter – bl.a. efter ønske fra A – en undersøgelse af udbetalingerne til ham. Det fremgår af sagen at A efter oktober 2006 ikke har fået udbetalt beløb til dækning af tabt arbejdsfortjeneste.

Revisionsdirektoratets undersøgelse af 5. januar 2007 redegjorde udførligt for reglerne for udbetaling af vederlag og for kommunens retningslinjer på dette punkt. Revisionsdirektoratet konkluderede følgende:

”35. Revisionsdirektoratet finder – på grundlag af de af (A) foreviste privatøkonomiske oplysninger – at det ikke kan sandsynliggøres, at der som selvstændig erhvervsdrivende er lidt et tab af en sådan størrelsesorden som udbetalt.

Hvorvidt der bør ske en regulering af de udbetalte erstatningsbeløb, er en administrativ/politisk beslutning. Efter direktoratets opfattelse må følgende kriterier indgå i overvejelserne herom:

- Kommunalbestyrelsen har ikke fastsat krav til dokumentationen.
- Kommunalbestyrelsens sekretariat har derfor ikke fundet anledning til for selvstændige erhvervsdrivende at fastsætte specifikke krav for – som foreskrevet i Håndbogen – at kunne sandsynliggøre, at deltagelsen i det politiske arbejde har medført et konkret indtægtstab, og oplyst herom, fx ved valget af erstatningsordningen. Dokumentationen er således en erklæring fra kommunalbestyrelsesmedlemmet.
- Reglerne for dokumentation for selvstændige erhvervsdrivende er ikke klare og entydige.
- At kommunen som arbejdsgiver er nærmest til at bære udgiften.”

Revisionsdirektoratets redegørelse var vedhæftet en udtalelse af 3. januar 2007 fra selskab B, hvor A var ansat. Det fremgik bl.a. af udtalelsen at A indtil videre var ansat på timebasis på grund af sit politiske arbejde, og at firmaet ikke kunne ansætte ham på fuld tid under disse omstændigheder – om end firmaet kunne have behov for det.

Advokatundersøgelsen

Den 15. januar 2007 bad kommunen advokatfirmaet C om at vurdere ”spørgsmålet om, hvorvidt der er belæg for at regulere de udbetalte erstatningsbeløb til (A) vedrørende tabt arbejdsfortjeneste for 2006 (...)”.

A ønskede ikke at aflevere oplysninger om sine private forhold i forbindelse med advokatundersøgelsen fordi han ikke mente han kunne få en garanti for at oplysningerne ikke ville blive offentliggjort. Advokatfirmaets redegørelse af 19. september 2007 var derfor baseret på materiale fra kommunen (se redegørelsens pkt. 3.1).

Redegørelsens pkt. 4.9 og fremefter drejede sig om A's dokumentation for tabt arbejdsfortjeneste, hvor advokatfirmaet bl.a. konkluderede at det ikke var belyst om A ved sin indtræden i kommunalbestyrelsen havde oplevet en nedgang i sine indtægter fra andre indtægtskilder end vederlaget for hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem (redegørelsens pkt. 4.25).

Advokatfirmaet skrev i vurderingen (redegørelsens pkt. 6.0 f) bl.a. at der ikke i det materiale der var indgået i dets undersøgelse, var indeholdt oplysninger der på nogen måde sandsynliggjorde at A som selvstændig erhvervsdrivende havde lidt et tab. Ifølge redegørelsen indeholdt materialet heller ikke dokumentation for tabt arbejdsfortjeneste som lønmodtager. Advokatfirmaet konkluderede på den baggrund at det ikke var sandsynliggjort at A havde lidt et tab, og indstillede at kommunen krævede at han tilbagebetalte det fulde beløb som han havde modtaget i 2006.

Advokatredøgørelsen blev med det samme offentliggjort og omtalt i pressen.

A's advokat har i et brev af 25. september 2007 til advokatfirmaet C forklaret hvorfor han havde rådet A til ikke at medvirke ved undersøgelsen. Han skrev bl.a. at A hele tiden havde været villig til at give C samtlige relevante oplysninger til brug for undersøgelsen, men at A ønskede at oplysningerne blev behandlet sådan at A kunne være sikker på at offentligheden ikke fik kendskab til oplysningerne om hans private økonomiske forhold. Advokatfirmaet havde ikke givet A en sådan garanti.

A's advokat kommenterede redegørelsen i et brev af 1. november 2007 til kommunen. Han skrev bl.a. at advokatfirmaets konklusion skyldtes at kommunalbestyrelsen og X Kommune ikke havde villet sikre at A's private økonomiske oplysninger ikke ville blive offentliggjort. Advokatfirmaet kunne derfor kun nå til den konklusion at A ikke havde dokumenteret at han havde ret til de beløb der blev godkendt og udbetalt i 2006. A's advokat henviste i øvrigt til tidligere korrespondance i sagen og til at Revisionsdirektoratet i sin redegørelse havde fremhævet de elementer der skulle indgå i kommunens vurdering af kravet om tilbagebetaling.

Revisionsdirektoratets vurdering af A's revisorerklæringer

A afleverede en revisorerklæring af 13. december 2007 til kommunen. Erklæringen skulle dokumentere A's krav på at få udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Konklusionen i erklæringen var at både A's timesats og tidsforbruget var dokumenteret og sandsynliggjort.

Kommunen bad Revisionsdirektoratet om at vurdere erklæringen. Direktoratet henviste i sin udtalelse af 9. januar 2008 til økonomiforvaltningen til at oplysningerne i erklæringens konklusion ikke havde været draget i tvivl. Direktoratet henviste til sin rapport af 5. januar 2007. Tabet var imidlertid ikke omtalt i erklæringen, der ikke indeholdt oplysninger om kriterier for eller beregninger af den tabte arbejdsfortjeneste. Direktoratet mente derfor ikke erklæringen sandsynliggjorde at A havde lidt et tab svarende til det han opgjorde for perioden januar til oktober 2006.

Det fremgik også af direktoratets udtalelse at det efter aftale med A ikke havde udleveret de oplysninger han havde givet til direktoratet i forbindelse med dets undersøgelse af sagen. Direktoratet mente imidlertid at det syntes at fremgå af advokatfirmaet C's redegørelse af 19. september 2007 at A "ikke juridisk har været berettiget til at undlade at afgive de relevante økonomiske oplysninger til brug for kommunens sagsbehandling". Direktoratet mente desuden at den revisorerklæring A havde indhentet, i offentligheden kunne betragtes som en kritik af direktoratets arbejde. På baggrund af disse to forhold havde direktoratet den opfattelse at det var berettiget til at videregive de oplysninger det havde fået af A, til økonomiforvaltningen.

Revisionsdirektoratet oplyste at de omhandlede oplysninger bestod af: 1) størrelsen af indtægter ved selvstændig erhvervsvirksomhed i årene 2003, 2004 og 2005, og 2) indtægter fra selvstændig erhvervsvirksomhed i perioden januar til oktober 2006 og andet materiale der kunne sandsynliggøre at A var gået glip af indtægter på grund af sit arbejde i kommunalbestyrelsen.

Direktoratet opfordrede A til selv at give forvaltningen de nævnte oplysninger. Direktoratet ville dog gøre det hvis A ikke inden udgangen af januar måned 2008 selv havde givet disse oplysninger videre til forvaltningen.

A afleverede en supplerende revisorerklæring af 29. januar 2008 til kommunen, der atter bad om Revisionsdirektoratets bedømmelse af erklæringen. Erklæringen gav ikke direktoratet grundlag for at ændre på sin udtalelse om sagen (direktoratets udtalelse af 8. februar 2008 til økonomiforvaltningen).

Forvaltningen holdt den 22. februar 2008 et møde med Revisionsdirektoratet. Af kommunens referat af dette møde fremgår det bl.a. at A i forbindelse med undersøgelsen ultimo 2006 havde fremlagt oplysninger om sine økonomiske forhold for Revisionsdirektoratet, men at det ikke havde taget kopier af de dokumenter der indeholdt relevante oplysninger. Revisionsdirektoratet havde derimod taget notater om oplysningerne. Det fremgår ikke af referatet at direktoratets notater om oplysningerne blev videregivet til forvaltningen.

Økonomiforvaltningen bad flere gange A om at komme med oplysninger om sine økonomiske forhold, bl.a. i et brev af 28. februar 2008. Kommunen henviste til de oplysninger der var anført i Revisionsdirektoratets udtalelse af 9. januar 2008. I brevet redegjorde forvaltningen for at oplysningerne var undtaget fra aktindsigt.

Kommunens afgørelser om tilbagebetaling og tilbageholdelse af yderligere udbetalinger

På et møde den 11. juni 2008 besluttede kommunalbestyrelsen at kommunen skulle kræve at A betalte det beløb som han havde fået udbetalt i 2006, tilbage.

A havde ikke fået udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i perioden november 2006 til december 2007. Kommunalbestyrelsen besluttede ved mødet den 11. juni 2008 at give økonomiforvaltningen bemyndigelse til at tage stilling til om A havde ret til at få erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i denne periode.

X Kommune traf herefter afgørelse om at A skulle tilbagebetale de beløb han havde fået udbetalt i 2006. Blandt de akter jeg har modtaget, er kun en udateret udskrift af afgørelsen, og det er uklart om afgørelsen blev sendt den 8. eller 9. oktober 2008. Ud fra akterne i øvrigt, herunder kommunens dokumentliste, har jeg lagt til grund at afgørelsen var dateret 9. oktober 2008. Af afgørelsen fremgik det at kommunen ikke mente at der var grundlag for at betale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Kommunen skrev desuden bl.a. følgende:

”Hvorvidt der skal ske tilbagebetaling af ydet erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, afhænger ifølge Indenrigs- og Sundhedsministeriets praksis af en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i det enkelte tilfælde, herunder blandt andet spørgsmål om god tro. Som anført i indledningen følger det af det almindelige legalitetsprincip og styrelseslovens § 40, at ingen udgift må afholdes uden hjemmel. Deraf følger, at beløb, som er udbetalt uden det fornødne grundlag så vidt muligt skal søges tilbage.

(X) Kommune finder ikke, at der foreligger omstændigheder, som taler imod, at tilbagebetaling skal ske.

Der er ikke i sagen tale om, at kommunen ved forkerte oplysninger om retlige forhold eller forkerte beregninger har bibragt (A) en opfattelse af, at han har været berettiget til den udbetalte erstatning. Dertil kommer, at (A) som anført er den eneste, der vil kunne tilvejebringe nærmere dokumentation for kravets eksistens. Betragtninger om god tro kan på den baggrund ikke danne grundlag for, at kommunen undlader at kræve tilbagebetaling.”

Kommunen skrev desuden at tilbagebetalingskravet ville blive frafaldet hvis A fremlagde tilstrækkelig dokumentation for kravets eksistens. Kommunen efterspurgte i den forbindelse oplysninger om størrelsen af indtægter ved selvstændig erhvervsvirksomhed i hvert af årene 2003, 2004 og 2005, om indtægter fra selvstændig erhvervsvirksomhed i perioden januar til oktober 2006 og materiale mv. som kunne sandsynliggøre at A var gået glip af indtægter i den nævnte periode.

I et brev af 7. juni 2008 havde A klaget til Statsforvaltningen Y over kommunens håndtering af sagen. Kommunen afslog i en afgørelse af 23. december 2008 at A's klage kunne få opsættende virkning sådan at han ikke skulle tilbagebetale beløbene fra 2006 før statsforvaltningen havde behandlet sagen.

Kommunen skrev i brevet af 23. december 2008 at den også havde truffet afgørelse om at A ikke kunne få udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i perioden november 2006 til december 2007.

A klagede i et brev af 15. februar 2009 til statsforvaltningen over at hans klage til statsforvaltningen ikke var blevet tillagt opsættende virkning. Kommunen havde således modregnet sit krav delvist i A's krav på fast vederlag for 2009. Statsforvaltningen traf den 3. marts 2009 afgørelse om dette forhold, og statsforvaltningen mente ikke at den havde grundlag for at suspendere kommunens beslutning om at kræve beløbet tilbagebetalt. Spørgsmålet om modregning kunne statsforvaltningen ikke direkte tage stilling til da det var et privatretligt spørgsmål.

Statsforvaltningens øvrige behandling af sagen

I et brev af 7. juni 2008 klagede A som nævnt ovenfor til Statsforvaltningen Y over kommunens håndtering af sagen. A skrev i brevet at han senere ville komme med en detaljeret fremstilling af sagen, og statsforvaltningen skrev derfor den 30. juni 2008 at den havde sat sagen i bero indtil den modtog denne sagsfremstilling fra ham.

A uddybede i et brev af 26. januar 2009 sin klage, og statsforvaltningen fortsatte derfor undersøgelsen af spørgsmålet om A's ret til tabt arbejdsfortjeneste, herunder kommunens krav om tilbagebetaling af beløbene der blev udbetalt i 2006. Den 3. april 2009 modtog statsforvaltningen kommunens udtalelse om sagen. Kommunen fastholdt over for statsforvaltningen sin opfattelse af spørgsmålet om tilbagebetaling og gentog i hovedtræk det den havde anført i afgørelsen af 9. oktober 2008.

A kommenterede i et brev af 13. maj 2009 kommunens udtalelse.

Statsforvaltningen skrev den 17. juli 2009 til A at den havde afsluttet sin behandling af sagen. Statsforvaltningen mente ikke den havde grundlag for at udtale at kommunen havde handlet i strid med regler som statsforvaltningen førte tilsyn med overholdelsen af.

For så vidt angik spørgsmålet om dokumentation for tabt arbejdsfortjeneste anførte statsforvaltningen at der ikke var nærmere regler om hvornår kravet om dokumentation var opfyldt, og at den ikke havde grundlag for at antage at kommunalbestyrelsens afgørelse var truffet i strid med de relevante regler på området. Statsforvaltningen lagde vægt på at afgørelsen var truffet i overensstemmelse med Revisionsdirektoratets konklusioner efter undersøgelser der blev foretaget på grundlag af oplysninger både fra A og kommunen.

Med hensyn til spørgsmålet om kommunens ret til at kræve tilbagebetaling af de beløb A fik udbetalt i 2006, skrev statsforvaltningen at kommunen som udgangspunkt havde handlet i overensstemmelse med principperne om at en kommune ikke måtte afholde udgifter uden hjemmel, og at en kommune skulle handle økonomisk forsvarligt.

Statsforvaltningen skrev desuden at spørgsmålet om hvorvidt A var forpligtet til at tilbagebetale det omhandlede beløb, bl.a. måtte bero på en vurdering af om han havde modtaget beløbet i god tro, herunder om han løbende burde have været gjort opmærksom på at den afleverede dokumentation efter kommunens opfattelse ikke var fyldestgørende, og om de retningslinjer kommunen havde fastsat, var tilstrækkeligt klare. Ifølge statsforvaltningen var denne

vurdering et privatretligt/obligationsretligt spørgsmål som faldt uden for statsforvaltningens kompetence.

Forløbet hos ombudsmanden

Den 8. oktober 2009 klagede A til mig.

Jeg bad den 2. december 2009 om en udtalelse fra statsforvaltningen og kommunen. I brevet til statsforvaltningen bad jeg om at myndighederne særligt forholdt sig til det A havde skrevet om kommunens vejledning om reglerne for dækning af tabt arbejdsfortjeneste som følge af byrådsarbejde. A havde bl.a. skrevet at han tilsyneladende havde misforstået reglerne, og at den vejledning han havde fået, ikke korrigerede den opfattelse han havde fået af reglerne, herunder navnlig af reglerne om dokumentation for den tabte arbejdsfortjeneste. Jeg henviste også til det daværende Indenrigsministeriums udtalelse i et brev af 8. april 1981 til Rønne Byråd om en sag om tilbagebetaling af fejlagtigt udbetalte diæter til en udvalgsformand. I lyset heraf bad jeg om at kommunen og statsforvaltningen redegjorde nærmere for deres vurdering i forbindelse med kravet om tilbagebetaling.

Kommunen henviste i sin udtalelse af 19. marts 2010 i vidt omfang til sine afgørelser i sagen og til udtalelsen af 3. april 2009 til statsforvaltningen. Kommunen skrev desuden at kommunalbestyrelsens medlemmer ved tilmelding til ordningen i 2005/2006 var blevet vejledt både mundtligt og skriftligt om ordningen. Kommunen henviste desuden til følgende uddrag af håndbogen for kommunalbestyrelsen, publiceret 2005, s. 22 f:

”For selvstændige erhvervsdrivendes vedkommende kan en erklæring fra den pågældende selv efter omstændighederne opfylde kravet til dokumentation. Det må dog i alle tilfælde kunne sandsynliggøres, at deltagelse i det kommunalpolitiske arbejde har medført et konkret indtægtstab.”

Kommunen skrev desuden at A fik løbende information om ordningen med erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Derfor mente kommunen A var blevet korrekt vejledt. Kommunen fastholdt i det hele afgørelserne i sagen og udtalelsen til statsforvaltningen.

I sin udtalelse af 7. april 2010 fastholdt statsforvaltningen også sin udtalelse af 17. juli 2009 og gentog i vidt omfang det der fremgik af udtalelse fra juli 2009. Statsforvaltningen skrev desuden at den udtalelse jeg havde nævnt i mit brev af 2. december 2009, ikke gav statsforvaltningen anledning til at ændre sin opfattelse. Statsforvaltningen anførte i den forbindelse bl.a.:

”For så vidt angår udtalelse nr. 9000 af 8. april 1981 fra Indenrigsministeriet, som Folketingets Ombudsmand har henvist til, skal det bemærkes, at Indenrigsministeriet i denne sag efter statsforvaltningens opfattelse alene tog stilling til, hvorvidt en kommune i henhold til kommunalretlige regler og grundsætninger var berettiget til at fravige princippet om økonomisk forsvarlig forvaltning og undlade at søge et uberettiget udbetalt beløb tilbagebetalt, hvilket ministeriet på baggrund af de konkrete omstændigheder i sagen fandt kommunen berettiget til.

Indenrigsministeriet anførte endvidere afslutningsvis, at det endelige spørgsmål henhører under domstolene.”

A kommenterede i et brev af 9. maj 2010 myndighedernes udtalelser. Han fastholdt at kommunens oplysninger havde været mangelfulde. Han skrev desuden at han – med sin bedste vilje – ikke kunne bekræfte at han havde fået løbende information om ordningen med erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Jeg sendte den 12. maj 2010 A's brev af 9. maj 2010 til kommunen og statsforvaltningen til orientering.

I mit brev af 17. november 2010 orienterede jeg A om at jeg havde bedt om kommunens akter i sagen. Jeg modtog akterne den 8. december 2010.

NOTER: (*) FOB 1989, s. 220, FOB 2005, s. 178, og FOB 2008, s. 233 og 238.